

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Bergamo (Italia) la 24 noiembrie 2014 –
Procedură penală împotriva lui Andrea Gaiti și alții**

(Cauza C-534/14)

(2015/C 034/15)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bergamo

Părțile din procedura principală

Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 TFUE și următoarele și articolul 56 TFUE și următoarele, în lumina principiilor afirmate în Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 16 februarie 2012 [în cauzele conexe C-72/10 și C-77/10], trebuie interpretate în sensul că se opun atribuirii printr-o procedură de cerere de ofertă a unor licențe cu o durată mai mică decât cea a licențelor atribuite în trecut?
- 2) Articolul 49 TFUE și următoarele și articolul 56 TFUE și următoarele, în lumina principiilor afirmate în Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene nr. 72 din 16 februarie 2012, trebuie interpretate în sensul că se opun ca cerința reorganizării sistemului printr-o aliniere temporală a termenelor de expirare ale licențelor să constituie o justificare adecvată pentru o durată redusă a licențelor care fac obiectul procedurii de cerere de ofertă în raport cu durata licențelor atribuite în trecut?
- 3) Articolul 49 TFUE și următoarele și articolul 56 TFUE și următoarele, în lumina principiilor afirmate în Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene nr. 72 din 16 februarie 2012, trebuie interpretate în sensul că se opun să se prevadă obligația de transfer cu titlu gratuit a folosinței bunurilor materiale și imateriale deținute în proprietate care constituie rețeaua de gestiune și de colectare a pariurilor în cazul încetării activității pentru motivul expirării duratei concesiunii sau prin efectul deciziilor privind decăderea sau revocarea?

Acțiune introdusă la 25 noiembrie 2014 – Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-536/14)

(2015/C 034/16)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezitanți: J. Hottiaux, L. Nicolae, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că:

- prin faptul că nu a efectuat analizele piețelor 7 și 14 din Recomandarea 2003/311/CE⁽¹⁾ și a piețele 1 și 6 din Recomandarea 2007/879/CE⁽²⁾ în decurs de trei ani de la adoptarea măsurilor precedente privind piețele în cauză și nu a notificat Comisiei o propunere motivată de prelungire a acestui termen,

- și prin faptul că nu a solicitat asistență la Organismului Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice (denumit în continuare OAREC) în vederea efectuării analizelor piețelor în cauză,

Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul articolului 16 alineatele (6) și (7) din Directiva 2002/21/CE ⁽³⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE ⁽⁴⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009;

- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În primul rând, Comisia reproșează Marelui Ducat al Luxemburgului că nu a efectuat și nici notificat analizele piețelor 7 și 14 din Recomandarea 2003/311/CE, pe de o parte, și a piețelor 1 și 6 din Recomandarea 2007/879/CE, pe de altă parte, în decurs de trei ani de la adoptarea măsurilor precedente privind piețele în cauză.

În al doilea rând, Comisia reproșează Marelui Ducat al Luxemburgului că nu a solicitat asistență OAREC în termenele stabilite în vederea întocmirii analizelor piețelor relevante și nu a adoptat măsurile legale care se impun.

⁽¹⁾ Recomandarea 2003/311/CE din 11 februarie 2003 privind piețele relevante de produse și de servicii din sectorul comunicațiilor electronice care pot face obiectul unei reglementări *ex ante*, în conformitate cu Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (JO L 114, p. 45).

⁽²⁾ Recomandarea 2007/879/CE a Comisiei din 17 decembrie 2007 privind piețele relevante de produse și de servicii din sectorul comunicațiilor electronice care pot face obiectul unei reglementări *ex ante*, în conformitate cu Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (JO L 344, p. 65).

⁽³⁾ JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195.

⁽⁴⁾ JO L 337, p. 37.

A acțiune introdusă la 26 noiembrie 2014 – Comisia Europeană/Republica Finlanda

(Cauza C-538/14)

(2015/C 034/17)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: I. Koskinen și D. Martin)

Pârâtă: Republica Finlanda

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că prin nedesemnarea unui organism competent pentru a îndeplini, în domeniul vieții profesionale, misiunile prevăzute la articolul 13 din Directiva 2000/43/CE a a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică ⁽¹⁾ și prin neasigurarea îndeplinirii efective a misiunilor respective, Republica Finlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 alineatul (1) și al articolului 13 din aceeași directivă;

- obligarea Republicii Finlanda la plata cheltuielilor de judecată.